

Universitätsbibliothek Paderborn

**Assertio Omnivm Articvlorvm M. Lvtheri, Per Bvllam
Leonis X. Novissimam Damnatorvm**

Luther, Martin

[Basel], 1521

VD16 L 3876

Decimvs. Peccata non sunt ulli remissa, nisi remitte[n]te sacerdote credat
sibi remitti, immo peccatu[m] maneret, nisi remissum crederet, Non
em[...] sufficit remissio peccati & gratiae donatio, sed ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-33308

ARTICVLORVM DAMNATORVM

Cōfiteri oia Et iterū, Delicta quis intelligit? Currant ipsi in iudiciū, & impossibile. intelligent omnia sua delicta, ut soli sint ueraces, nos libē ter cū Dauid mendaces illis erimus, & non posse pure oia intelligere, nec confiteri delicta constāter afferemus, ut re liqua soli misericordiæ ignoscenda relinquamus, dicētes: Ab occultis meis munda me dñe. Igītū hīc articulus euiderter sequit̄ ex præcedēti, & uerbo Dauid, Delicta quis intelligit? īdeo nihil mouet, q̄c quid īmpia īsta Bulla dānat de suo p̄prio cerebro; Ista est em carnificina cruentissima, qua hactenus tot miserias cōsciētias torserūt, oīm & singulorū p̄ctoꝝ discussionibꝝ & confessionibꝝ, cū p̄ se non habeant ne iora quidē ullius scripturæ, tyrannide propria hæc onera importabilit̄ hominibꝝ imponentes.

DECIMVS.

Peccata non sunt ulli remissa, nisi remittēte sacerdote credat sibi remitti, immo peccatū maneret, nisi remissum crederet. Non em sufficit remissio peccati & gratiæ donatio, sed oportet etiam credere esse remissum.

Ex istis articuli dānatione sequit̄ Primo, q̄ confessurus nō debet credere, sese absoluī, aut remitti sibi peccatū, ac p̄ hoc licebit in faciē sacerdotis dicere absoluētis, Tu mentis, nō absoluor a te, nec remittitur mihi peccata. Secūdo, q̄ Christus sit mentitus, ubi dixit, Quodcūq̄ solueris solutū est, immo Christus hoc uerbo hæretic⁹ est, quia hæc Bulla inclyta mandat, ne quis credat sese absoluūt esse, dū absolvitur in uirtute uerborū Christi. O furor inauditus,

Ego aut̄ mea sic probauī, Qz Christus Mariā Magdale-nā absoluūt, ppter fidē, sicut dicit, Fides tua te saluam fecit, uade in pace. Et ad paralyticū ante q̄ eū absoluueret, dixit: Confide

Maria de fide

MAR. LVTHERI ASSERTIO.

Confide fili remittuntur tibi peccata tua. Ita cū in omī ab/
solutione peccatoris proferatur sentētia diuīna, necessario
requiritur fides, quæ credat huic sentētia, sine qua frustra/
nea est absolutio, & tota pœnitentia; Præsens autem fides
sola satis est ad iustitiam & pacem cordis, sicut enim credi
mus, sic siet nobis. Corde autem creditur ad iustitiam, Ro
ma. decimo. Nec singere potuisse, nedum credere, dra
conem infernalem tantæ impudentiæ esse in Ecclesia dei,
ut hæc auderet sonare.

V N D E C I M V S.

Nullo modo confidas te absoluī propter tuā cō
tritionē, sed propter uerbū Christi, Quodcunq; sol
ueris. Hic inqnam confide, si sacerdotis obtinueris
absolutionē, & crede fortiter te absolutū, & absolu
tus eris, quicquid sit de contritione.

Vide quæso, ut hic nos Bulla doceat sup arenā ædificare
& abiecta fide, sup cōtritionē opus hoīs plusq; sup uerbū
dei confidere. Fluit aut̄ hic artīculus ex præcedente. Quia
uerbū Christi, Quodcunq; solueris, fidē exigit pœnitētis, ut
satis claret, cū sit uerbū promissionis, ideo sine fide impleri
nō pōt. Et satis dictū ē art. i. q; sola fides iust ificer & tollat
peccata, sicut Act. xv, dicit Petrus: Fide purificās corda eo/
rū, & Hiere. v. Dñe oculi tui respiciūt fidē. Iā & psal. xxiiij.
docet, nō propter ullū opus nostrū, nedū ppter cōtritionē
remitti peccata, dicens: Propter nomē tuū dñe, ppitiaberis
peccato meo, multū est em. Et Ro. v. Iustificati ergo gratis
p fidē pacē habemus. Ecce gratis & sola fide iustificamur,
& pacē, id est, remissionē peccatorum habemus.

Quare adhuc dico, Caeue caue frater christiane, ne tñq; Contritio nō
super tua contritione confidas, nō huic, sed fidei tuae pro
misit